

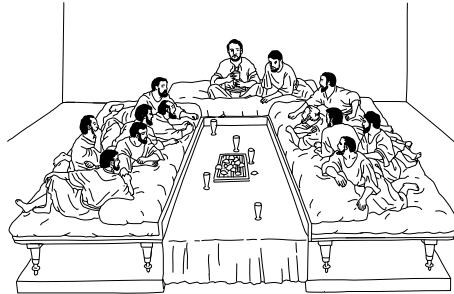
جژنا رابینا عیسای مه سیح

بی به ختی یا په هودای

و جه ژنا نانې شکه فا نيزک بی، یا کو دبیزنی
جه ژنا دهربازبینی و هیشتا سه روکیت قه شا و
ماموستاییت ده ستوری هه ولدان عیسای
بکوژن چونکو ترسا وان ژ ملله تی بی. ئبلیس
چوو دناق له شی په هودای دا، بی کو دگوتنی
«نه سخه ریوتی» و بی کو ئیک بی ژ دواژه
شاگردا. په هودا چوو و دگل سه روکیت قه شا و
پاسه وانیت په رستگه می ناخفت کا دی چاوا
عیسای دته دهستی وانا. ئینا که یفا وان هات و
بریار دان هنده ک پارا بدنی. ئه و ژی رازی بی ب
وی چه ندی و بهری خو ددا دهلیقه کی داکو
عیسا دووری خه لکی بدته دهستی وان.

شیفا د یماهیکی

و روژا دهربازبینی هات یا کو دفیان بهرخی
دهربازبینی تیدا سه ر ژی کن. ئینا په تروس و
یوحه ننا فریکرن و گوت: «هه پرن و بو مه
خوارنا دهربازبینی ئاماده بکن داکو ئه م
بخوین.» پسیار ژی کرن: «ته دقیت ئه م ل
کیری ئاماده بکین؟» وی گوته وان: «دهمی
هین دچنه ناف باژیری، دی مروفه کی جهری
ناقی ل سه ر ملی بینن، هین بگه هنی هتا مالا
دچتی، هین بیژنه خودانی وی مالی، بیژنه ته
ژورا میهفانان ل کیفیه یا کو ئه ز شیفا
دهربازبینی دگل شاگردیت خو تیدا بخوم؟
ئه و دی ژوره کی ل ته خا دووی نیشا وه دت،
ژوره کا مزنه و رائیخستی به. هین دی ل وی ری
ئاماده کن.» ئه و دهرکته تن و چوون و ئه و تش
دیتن بی عیسای گوتیه وان. و نانې دهربازبینی
ئاماده کرن.

هنارتی دگل ئیک دهمی بی به وهخت، ئه و و
رینشتن و گوته وان: «دلی من گه له ک دچووی
ئه ز قی جه ژنا دهربازبینی دگل وه بخوم بهری
ئه ز بیمه ئیشاندن. ئه ز دبیزمه وه، چونکو ئه ز
ئیدی ناخم هتا پاشایه تی یا خودی ب جه
نه ئیت.» و پهرداغه ک شهرابی هه لگرت و
سوپاسیا خودی کر و گوت: «قی پهرداغی
دناقه را خودا پارقه کن. چونکو ئه ز بگرن و
دبیزمه وه ئیدی ئه ز ژ بهرهمی دارا تری
نان ناخم هتا پاشایه تی یا خودی نه ئیتن.» و
سوپاسیا خودی کر، شکاند ودا وان هه لگرت و
وهدا و گوت: «ئه قه له شی منه بی کو دهر
به ر بیرهاتنا من بکن.» و دئیتنه دان. هین قی ژ
ههروه سا پهرداغ پشستی شیفی هه لگرت و گوت:
«ئه ق پهرداغه په یمانا نی به ب خوینا من یا کو ژ
به ر وه دئیتنه رشتن. و ل سه ر سفری دهستی
وی که سی دگل منه ئه وی من بدت دهستی
نه یارا. و دقیت کوری مروف ب وی رهنگی بچت
بی کو بو هاتیه دانان. به لی مخابنیا وی که سی
بی وی بدته دهستی نه یارا.» ئینا پرسیارا ئیک
وانه قی چه ندی دوو کرن: تو بیژی کی ژ و
بکت.

و پاشی وهکو هه رجار چووی چپایی زه بیتوون و
شاگردیت وی ب دیف که تن. و دهمی
گه هشتینی، گوته وان: «نقیژا بکن داکو هین

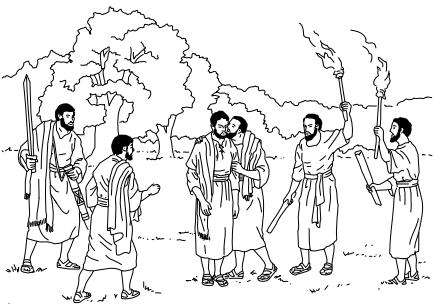
نه که قنه د تاقیکرنا دا.» و نیزیکی دیراتیا بهر
هاقیژه کی ژ وان دیر که ت و چوکیت خو دانان
و نقیژ کر و گوت: «ئه بی بابوو، هه که ر چیت
تو قی پهرداغی ژ من دیر بیخه. به لی بلا حهزا
ته بت، نه حهزا من.» و فریشته یه ک ژ ئه سمانا
لی دهرکته و پهیت کر. ل قیری عیسای
ململانی دکر و ب گهرمی نقیژ دکر، خوهدانا وی

وهکو خوینی دکه ته ئه ردی. و پاشی نقیژ بهردا
و هاته دهف شاگردا، بهری خو دایی ژ خه ما
نقستین. ئینا گوته وان: «وه چیه هین
نقستین؟ رابن نقیژا بکن، دا هین نه که قنه د
تاقیکرن.»

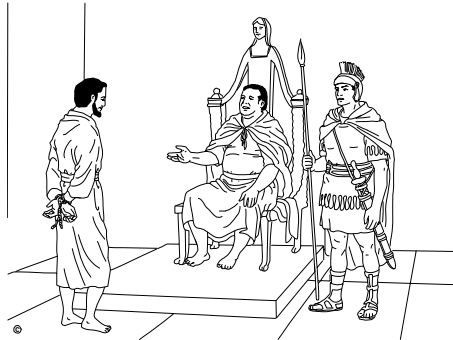
گرتنا عیسای

دهمی هیش دناخفت، ره قده کا مروفه هات، و
بی کو دبیزنی په هودا ل پیشیا وان بی. ئه و ژی
ئیک ژ وان دواژه شاگردان بی. ئینا ب پیش
عیسای هه هات داکو ماچی بکت.

برنا عیسای دهف پیلانسی

و پاشی جفا تا وان هه می رابین و عیسا برنه دهف پیلانسی. و دهست ب گوننه هبارکنا وی

کرن و گوتن: «بو مه دیار بی ئەفه ملله تی مه د سهردا دبت و ناهیلت خوێک بو قه یسه ری بیته دانی. و دبیزت ئەز مه سیحی پاشا مه.» ئینا پیلانسی پسیار ژێ کر: «تویی پاشایی

جهیا؟» عیسای به رسفا وی دا: «ته ب خو گوت.» پاشی پیلانسی گوته سه روکیته قه شا و جفا تا ل ویری: «ئەز چ گوننه ها ژ فی مروفی نابینم.» به لی وان گوننه هبارتر کرن و گوتن: «ئەو ملله تی ل هه می یه هودی ی هاند دت، هه ر ژ جهلیل و هه تا فیتری خه لکی فیتر دکت.»

دادکرنا عیسای ب مرنی

پیلانسی داخوازا سه روکیته قه شا و سه روکا و ملله تی کر و گوته وان: «وه ئەف مروفه ئینایه دهف من کو ملله تی د سهردا دبت، و ریکی ل وان به رزه دکت. پششی من د حازربینا وه دا باش به ری خو دایی، بو من دیار بی کو چ گوننه ها فی مروفی نینه کو هین گوننه هبار دکن. فیجا ئەوی چ تشتی وه سا نه کری یه کو هه ژێ مرنی بت. ئەز دی قامجی دم و دی به ردم.»

به لی هه میا گازی کر: «ئەفی بکوژه و بو مه باراباسی به رده.» و ئەف باراباسه ژ بهر تیگه فه دان ل باژی پی و کوشتنی هات بی زیندان کرن.

عیسای گوتی: «ئەو یه هودا، تو ب ماچی

کورپی مروف ددی دهستی نه یارا؟» ده می شاگردیت عیسای زانین دی چ ریدت، گوتن: «ئەو خودان، ئەم شیر ی قه وه شینین؟» و ئیک ژ وان شیر قه وه شاندا کو لی سه روکی قه شا و گو هی وی یی راستی بری. عیسای گوت: «ل فی چه ندی راهه ستن.» و دهست هافیت هه گو هی وی و ساخ کر. و عیسای گوت سه روکیته قه شا و پاسه وانیت په رستگه می و رهسپا ئەویت کو هاتینی: «ئەری هین من وه کو دزه کی دبینن، هین هوسا ب دار و شیرفه هاتینه من؟ ده می ئەز هه ر ژ ل په رستگه می ل دهف وه، وه دهستی خو دریزی من نه کر. به لی ئەفه دهلیفا وهیه و دهسته هلاتیا فی گافی بو تاریی یه.»

عیسا گرتن و برن هه تا کرینه د کوچکا و سه روکی قه شافه. و ئەو زه لامیت زیره فانی ل عیسای دکن، ترانه پی دکن و لی ددان. و ری وی دنخامتن و پسیار ژێ دکن: «پیغه مبه راتی بکه، کی بی ل ته دای؟» و گه له ک ناخفتنیته کریت دگوتی.

و ده می ژۆز ده رکه تی، جفا تا رهسپیته ملله تی کومبین، یاکو ژ سه روکیته قه شا و ماموستایته ده ستوری پیکهاتی. و برن پیشیا جفا تا خو و گوتن: «هه کهر تو مه سیح بی، بیژه مه.» ئینا گوته وان: «هه کهر ئەز بیژمه وه هین باوه ر ژ من ناکن، و هه کهر ئەز پسیار ژ وه بکم، هین به رسفا من نادن. به لی کورپی مروف ژ نوکه پیغه دی ل دهستی راستی یی شیانا خودی رینشتی بت.» ئینا هه میا گوت: «ئانکو تو کورپی خودی یی؟» عیسای گوته وان: «ئەوی وه گوتی ئەز ئەوم.» ئینا گوتن: «ما مه چ پیده ی ب شاهدا ههیه؟ ئەفه مه ژ ده فی وی ب خو گو ه لی بی.»

دوباره پیلانسی گوت و دفی عیسای ئازاد

بکت. ئەوان پیکهه کرن گازی: «خاچ بده!

خاچ بده!» ئینا جارا سیی پسیارا وان کر:

«فی چ گوننه ه کریه؟ ئەز چ گوننه ها وی نابینم

کو هه ژێ مرنی بت. فیجا ئەز دی قامجی دم و

ئازاد کم.» به لی ئەوان ب توندی و ب دهنگه کی

بلند گازی کرن و خواستنا خاچدانا وی کرن. و

دهنگی وان ب سه ر دهنگی وی کت. و پیلانسی

فه رمان دا و داخوازا وان ب جه ئینا. و ئەوی ل

سه ر تیگه فه دان و کوشتنی هاتی گرتن، ل سه ر

داخوازا وان ئازاد کر. به لی عیسا ئیخسته ژیر

بریارا وان.

عیسا ل سه ر خاچی

ده می ئەوان عیسا بو خاچدانی دبرن زه لامه ک

خه لکی قه یره وانێ گرتن، د گوتنی سمعان، ئەو

زه لامه ژ چه می قه دگه ریا و خاچ دانان سه ر

ملیت وی داکو ل دیف عیسای هه لگرت. و

گه له ک خه لک که تینه دیف وان دگه ل هنده ک

ژنا بو دگرین و ل خو ددان. ئینا عیسا ل وان

زفپی و گوت: «ئەو کچیت ئورشه لیمی، بو من

نه گرین، به لی ب خو و بچیکت خو بگرین. ها

دی هنده ک ژۆز ئین خه لک دی بیژن: خنیکا

ژنیت بی بهر ئەویت ب تشت نه که تین و سنگیت

وانا شیر نه داینه که سی. هنگی دی بیژنه چیا

ب سه ر مه دا ب هه رفن و بیژنه گرا مه ب

نخیمن. فیجا هه کهر هوسا ب چه فی که سک

قه کن، پا دی حالی چه فی هسکی چاوا بت؟»

و دوو گوننه هبار ژێ دگه ل عیسای بو

خاچکرنی برن. و ده می گه هشتینه وی جهی

دبیژنی کلوخ، ئەو دگه ل دوو گوننه هبارا خاچ

دان. ئیک ژ وان ل سه ر دهستی وی یی راستی و

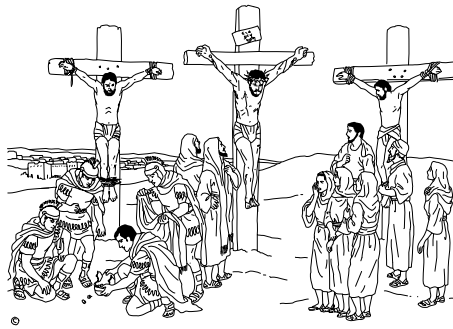
یی دی ل دهستی چه پی. و عیسای گوت:

ساخینا عیسی

پوژا نیکی ژ حه فتیی، هیشتا زی نه و ژنگ
چوونه سر گورپ و دهرمان و بیهنا خوش یا
کو ژ بهری هنگی ناماده کرین، دگه ل خو برن.
به ری خو دانی نه و به ری د دهری گورپ دا یی
هاتی یه گرلیکرن، به لی دهمی چوینه ژور،
تهرمی عیسی خو دان نه دیتن. و گوهشی مان،
و د وی دهمی دا به ری خو دانی دوو زه لام ب
جلیت چرسی فه ل ته نشت وان دراوه ستاینه.
و ترسی نه و گرتن و به ری خو دانه بهر پیئت
خو، ئینا هر دوو زه لاما گوته وان: «هین

بوچی ل نافه مریا ل ساخا دگه پن؟ نه و نه ل
قییرییه، به لی یی رابی! بیننه بیرا خو دهمی
هیش ل جهلیل گوتی یه وه گوت بی: دفتیت
کورپ مروف دهمی هنده کا بکه فته دهستی
گوننه هکارا، و بیئت خاچدان و روژا سیی رابت.
ئاخفتنا وی هاته بیرا وان و ژ سر گورپ
فه گه رانه فه و نه و ههمی دهنگوباسه بی کیماتی
گه هاندنه هر یازده شاگردا و خه لکی دی. و
نه و ژنیت نه و دهنگوباسه گه هاندینه هنارتیا
نه فه بین: مریه ما مه جدلی و یونا و مریه ما
دهیکا یه عقوبی بین، و دگه ل هنده ک ژنیت دی
نه ویت دگه ل وان چووین. به لی ئاخفتنا وان ل
دهف هنارتیا وه کو ئاخفتنا مروف کی بی هوش
بی باوهری ب وان نه ئینا. به لی په تروسی کره
غار و چوو سر گورپ. و دهمی خو چه ماندی

و دهمی سر په لی نه ف تشته دیتی، په سنا
خودی کر و گوت: «ب راستی نه ف مروفی هنی
بی راست بی.» و هر وه سا نه و که سیئت
هاتینه خاچدانی ببینن، دهمی نه و تشته
دیتن، دانانه سنگیت خو. به لی ههمی نیاسیئت
وی و دگه ل وان ژنا نه ویت ژ جهلیل دگه ل
هاتین. ژ دیرفه راوه ستا بین و به ری خو دانه
سر و به ری خاچدانی.

فه شارتن عیسی

و مروفک ژ جقاتا رهسپیئت ملله تی هه بی،
نافی وی یوسف بی، مروفکی باش و راست
بی. نه و دگه ل بریارا جقاتی و کریارا وان نه بی.
نه ف مروفه ژ خه لکی بازیری جهیا رامی بی. و
نه و ژنی ئیک ژ وان که سا بی بیئت چافه پینیا
پاشایه تی یا خودی دکرن. نه ف مروفه چوو
دهف پیلاتسی و تهرمی عیسی ژی خواست. و
پاشی ژ خاچی ئینا خورای و کتان لی ئالاند و
بهر گورپ د ته حتا دا کولای دا فه شارتن نه و
گوره که سه ک تیدا نه هات بی فه شارتن. نه و
روژه روژا ناماده کرنا روژا شه مبی بی، یا کو
نیزیک دی و نه و ژنیت ژ جهلیل دگه ل عیسی
هاتین، که تنه دویف یوسفی و گور و سه روبه ری
فه شارتن وی دیتن. و پاشی فه گه رانه فه، و
دهرمانیت بین خوشیی و چه ورکرنی
ناماده کرن. و روژا شه مبی ل دویف ده ستوری
بیهنا خوفه دان.

«نه ی بابی من، ل وان ببوره چونکو نه و نزانن
کا چ دکن.» و جلکیت وی ب پشکی ل خو
لیکفه کرن. و ملله ل ویری راوه ستا بی و
به ری خو دانی و هر وه سا سه روکا ده قش لی
ددان و دگوتن: «خه لک قورتال کرن، دی بلا خو
قورتال بکت هه که راست مه سیچی ل دهف
خودی هلبژارتیه.» و هر وه سا سه ربارا ژی
ترانه پی دکرن. و سه ک پیشکیش دکرن و
دگوتن: «هه که تو پاشایی جهیایی، خو
قورتال بکه.» و پارچه ده په ک ل سر سه ری
وی هه لایست بین، و نه ف چه نده ل سر نفیسی
بی، «نه فه یه پاشایی جهیا».
و ئیک ژ وان هر دوو گوننه هبارا ئاخفتنیت نه
دریدا گوتن، و گوت: «ما تو نه مه سیچی؟ پا
دی خو و مه ژی قورتال بکه.» به لی یی دی
پاشقه بر و گوتی: «تو دی کاودانی دا و ژ
خودی ناترسی؟ هندی سزایی مه یه، سزایه کی
راسته. چونکو نه م یی سزایی کریارا خو ب
راستی دستینن. به لی فی مروفی چ تشتی نه
دجهی خودا نه کرییه.» و پاشی گوت: «نه ی
عیسا، من بیننه بیرا خو دهمی تو دچییه
پاشایه تیا خو دا.» عیسی گوتی: «ب راستی
نه ز دپیژمه ته، تو دی نه فرو دگه ل من ل
فیردهوسی بی.»

مرنا عیسی

و نیژیکی سه عهت شه ش «دوازدی نیفرؤ» و
هه تا سه عهت نه ه «سیی پشیتی نیفرؤ» تاری
که ته ههمی نه ردی و تا ف رهش بی. و په ردا
په رستگه هی دنیقی را کهر بی. عیسی ب
دهنگه کی بلند گازی کر: نه ی بابی من نه ز
روحا خو دمه دهستی ته. و پشیتی وه گوتی
روح ژ دهست دا.

یه هندافه گوړی. ب تنی پاتیت پیچای دیتن و ژ وئی رویدانی گوهشی ما و چوو.

د پیکا عمواس دا

و هر وئی روژی دوو شاگرد دچوونه گونده کی، دبیزنی عمواس، نه ف گونده نیزیکی هفت میلا ژ نورشه لیمی دیر بی. و ل سهر ه می ریدانیت په یدا بین دناخفتن. و دهمی نه دناخفتن و دان نیزیکی وان بی و دگه ل ستاندن دکر، عیسا و وان ب ری چوو. به لی چاقیت وان هانته په رده کرن و نه نیاسین. و پسیار ژ وان کر: «هین سهر چ دناخفتن؟» ئینا دچوونا خو دا ل راوه ستان و مریو بین، و ئیک ژ وان به رسف دا، نافی وی کلیوباس بی، و گوتی: «نه ری، ما تو ب تنی ل نورشه لیمی بیانی و تو نزان کال نورشه لیمی چ ریدایه؟» ئینا گوت: «چ چی بی یه؟» «گوتن نه و ا ب سهری عیسی ناسری هاتی نه و پیغه مبه ری به رامبه ری خودی و ه می مله تی یی دهسته ل و چاوا سه روکیټ قه شا و کار به دهستیټ مه ژ ناف برن و خاچدان. به لی هیفیا مه نه و بی و مه هزر دکر، کو نه و دی ئیسرائیلی رزگار کت، به لی نه فه سی روژه هاتی یه خاچدان. به لی هندک ژنا نه میټ گوهشان دین، نه ف ژنه هیس سپیدی زی چوونه سهر گوړی و تهرمی وی نه دیتن و ف ه گه پانه ف و گوتنه مه دوو فریشته دیتن دبیزن عیسا یی ساخه. و هندک ژ نه ویت دگه ل مه چوون و خو دیتن نه و راست دبیزن، به لی نه و ب نه دیت. عیسا یی گوته وان: نه تی نه گه هشتینوو. هین نه قیت باوه ریا و ه ب ه می گوتنیت پیغه مبه را کیټ: ما نه دافیا مسیح و ا ه می نه خوشیا ببینت و پاشی بجیت و ب گه هته مه زناتی یا خو؟» و پاشی بو وان ه می روهنکر، هر ژ موسای و ه می پیغه مبه را بگره

و کا چ به حسی وی د ه می کتیا دا هاتی یه کرن.

و پاشی نیزیکی وی گوندی بین، نه و گوندی هه ردو شاگردا دافیا بجی، به لی عیسا یی ژ خو گوته وان نه د دی چمه نه رده کی دویتر. به لی وان هیفی ژی کرن و گوتنی بمینه دهف مه هر وهخته روژ دی ئافا بت و ئیفار نیزیکی بی. عیسا دگه ل وان چوو ژور. و دهمی دگه ل وان پالقه دای، دهست هافیته نانی و پیروز کر و شکاند و دا وان. هنگی چاقیت وان ف ه بین و ناس کرن و پاشی به رزه بی. ئیک ژ وان دگوته یی دی: «ما نه دلی مه د سنگی مه دا دسوت دهمی د ریکی دا دگه ل مه دناخفتن و بو مه په رتوکیټ پیروز روحن دکر؟» و پاشی هه رهنکی رابین و ف ه گه پهان نورشه لیمی و هه ر یازده و دگه ل ییت دی دیتن ییت کومبین و دگوتن: «راسته خودانی رابی و یی خو نیشا سمعانی دای!» و نه و چه ندا د ریکی دا ریدای و چاوا ناسکر دهمی نان شکاندی گه هان دینه وان.

عیسا خو نیشا شاگردیت خو ددت

دهمی هه ردووکا به حسی هندی دکر، عیسا ب خو د نافه را وان دا راوه ستا و گوتی: «ناشتی بو وه بت!» به لی ژ ترسدا ل دهف وان نه و بی یی ره شه کی دبین. و گوته وان: «وه چیه هین تیټکچوون؟ و بوچی هین نه ره هتن؟ به ری خو بدن دهست و پیټ من، نه زب خو مه، دهست بکنه من و راستی بزنان. هندی ره شه چ گوشت و ههستی نینه و هکو هین دبین.» دهمی نه و چه ند گوتی، دهست و پیټ خو نیشا وان دا. نه وان هیشتا ژ که یف و گویشینی باوه نه دکر. گوته وان: «وه ل فیټری تشته کی خوارنی هه یه؟» ئینا که ره کی

ماسیا براژتی دانی و ل بهر چاقیت وان و هرگرت و خوار. و پاشی گوتی: «نه فه نه و گوتنه یا کو هیس نه ز دنا ف و ه دا من گوتی یه وه کو دقیت چ تشتی د دهستوری موسای و په رتوکیټ پیغه مبه را و ل سهر من هاتی نفیسین ب جه بیټ.» و پاشی بیر و هشیټ وان ف ه کرن داکو د په رتوکیټ پیروز بگه هن. و گوته وان: «هوسا یا هاتی یه نفیسین و هوسا دافیا مه سیح بیتن ئیشاندن و روژا سیی ژ ناف مریا رابیت. و ب نافی وی راگه هاندنا په شیمانی و لیټورینا گوننه ها ل ه می مله تا بیټه کرن. کو ژ نورشه لیمی دهست پی بکتن و بینه شاهدن ل سهر فان کارو بارا. نه فه نه ز دی وی تشتی بابی من سوز پیدای بو وه هنیرم، به لی ل باژیټی بمینن هه تا هین ژ بانی بلند ژ هیزی ب جل بکه فن.»

چوونا عیسا یی مه سیح بو نه سمانا

و پاشی برنه بیټ عینی ژ دهرقه ی باژیټی، و دهستیټ خو بلندکرن و نه و پیروز کرن. دهمی نه و پیروز دکر، ژ وان ف ه قه تا و بو نه سمانا

هاته بلند کرن. و پاشی عیسا په رستن و ب که یفه ک مه زن ف ه گه رهانه فه نورشه لیمی، و به رده وام دچوونه په رستگه یی و په سنا خودی دکر.

- مزگینیا لوقای: 22:1-23, 39-54, 63-71;

23:1-5, 13-16, 18-56; 24:1-53